

[Handelsministeren.]

få nogen virkninger. Hvis det ikke får nogen virkninger, vil det betyde, at der ikke vil blive brugt nogen penge, og det må vi jo meget hurtigt kunne konstatere. Jeg er helt sikker på, at der vil blive brugt penge.

Det er imidlertid ikke noget, erhvervslivet har søgt om, og derfor tror jeg heller ikke, at den karakteristik, som hr. Wilhjelms har givet dette lovforslag, er særlig meget i overensstemmelse med de ønsker, erhvervslivet har om erhvervsstøtte. Hvis erhvervslivet skal have støtte, vil det, som det selv har fremført mange gange, hellere have det på anden vis. Jeg finder derfor, at hr. Wilhjelm's argumentation er meget tynd.

Det er rigtigt, at man har givet svar på en række spørgsmål og deri også nævnt nogle kilokalorier og gigakalorier, men det er jo meget tydeligt understreget, at der er en betydelig spredning i de konkrete energibesparelsesmuligheder på procesområdet fra virksomhed til virksomhed, og jeg sagde under førstebehandlingen, at det i høj grad måtte bero på skøn. Man kan ikke eksakt fastlægge disse ting, og man kan heller ikke med rimelighed arbejde med disse forrentningsprocenter. Man må gøre det ud fra helt bestemt opstillede forudsætninger, og vi kan opstille en række forskellige forudsætninger om priser på de forskellige former for energi og om den rente, man skal låne de øvrige penge til, osv. osv.

Det, der er en kendsgerning, er, at man ikke kan opnå de helt store besparelser på procesenergien, fordi energiforbruget er relativt lille til proces, det er langt større til opvarmning. Men vi har fundet – og det burde kunne finde støtte også fra hr. Wilhjelm's parti – at man bør gennemføre besparelser på alle områder, også dér, hvor det ikke skæpper så meget i kassen som på varmeområdet.

Jeg kunne forstå hr. Wilhjelm's indvendinger, hvis det medførte, at vi så reducerede midlerne til andre energibesparende foranstaltninger, men det har vi ikke gjort: det her er noget, der er ved siden af, parallelt med de øvrige foranstaltninger, vi vil gennemføre.

Wilhjelms (VS):

At hr. Poul Nielson finder en selvmodsigelse i, at man kalder det erhvervsstøtte, og synes, det ikke skulle have været i erhvervsudvalget, skal jeg skænke hr. Poul Nielson. Jeg mener,

det selvmodsigende ligger i, at man i bemærkningerne faktisk lancerer dette som et energipolitisk forslag, hvorefter de samme partier smider det i erhvervsudvalget, hvor man overhovedet ikke drøftede de energipolitiske aspekter af det.

Det bliver ikke kun de store virksomheder, siger hr. Poul Nielson. Vi kender naturligvis alle sammen paragraffen om de 10 mill. kr. til de små, håndværksvirksomhederne, men det øvrige, det store, og det, der er genganger fra forslaget sidste år, er jo altså efter svaret på spørgsmål 4 kun til de store virksomheder. Der står jo klart og tydeligt, at det er tænkt til sådanne enkeltprojekter, som vil give mulighed for kvantitativt betydelige besparelser, som må anses for ønskelige ud fra en samfundsøkonomisk betragtning. Dér kommer småvirksomheder ikke ind, og det skulle jeg ikke have noget imod, hvis det i øvrigt var et led i en fornuftig energipolitik.

Det afgørende er, om vi fremmer udviklingen, og det gør vi kun på marginalen, siger hr. Poul Nielson. Ja, det afgørende er netop, om vi fremmer udviklingen med dette, bortset fra at vi altså ikke kan lide erhvervsstøtteordninger. Men det, jeg har rejst, og som ingen har taget op, er, at det netop ud fra de oplysninger, vi nu har skaffet frem, for mig at se tyder på, at man hæmmer udviklingen. Man laver en støtteordning, og de projekter vil da sikkert komme, men samtidig vil man, med de erfaringer, man har givet folk om, at disse støtteordninger bliver udvidet, bliver forlænget, bliver gentaget og rammerne udvidet, simpelt hen gøre de andre til sorteper; de vil gøre sig selv til grin, hvis de iværksætter et af disse projekter, 2 måneder før det bliver deres tur i køen. De vil have al mulig motivation til at stille sig an og sige: det er ikke rigtig rentabelt, vi skal faktisk ind under hr. Poul Nielsons marginalordning, det er dér, det betyder noget, og i forbindelse med den næste pulje, der kommer, må vi se at få overbevist handelsministeriet, eller hvem der nu skal administrere dette, om, at vi hører til marginalen. De ville være tåbelige, hvis de ikke venter nogle år og ser, om ikke de kan svinge sig ind under denne procentvise støtteordning. Det er det, der efter al sandsynlighed vil ske, og i så fald er det at hæmme en udvikling, hvor ellers rentabiliteten af investeringerne nok kunne tilsige, at de gik i gang af sig selv; det tror jeg bestemt de ville